

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4C/27/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4615200261
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2015:4615200261.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Mariánom Mokošom v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO 35 831 154, zastúpeného JUDr.Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8 proti odporcovi: X. A., nar.XX.XX.XXXX, bytom O. H. XXX o zaplatenie 2.507,91 eura s prísl. takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.633,33 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania od 4.2.2012 do zaplatenia, náhradu trov konania v sume 38,55 eura a na účet právneho zástupcu navrhovateľa náhradu trov právneho zastúpenia v sume 78,94 eura a to všetko v splátkach po 100 eur mesačne s účinnosťou od prvého dňa mesiaca po právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok.

V časti o zaplatenie sumy 360,38 eura s prísl. súd konanie zastavuje.

V časti o zaplatenie sumy 514,20 eura s prísl. súd návrh zamieťa.

Navrhovateľovi sa vracia súdny poplatok v sume 14,80 eura.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ (pôvodne bola navrhovateľom spoločnosť Consumer Finace Holding a.s. Kežmarok, avšak uznesením č.k.4C/27/2015-26 zo dňa 21.5.2015 bola pripustená zámena účastníkov na strane navrhovateľa) sa podaným návrhom domáhal od odporcu zaplatenia sumy 2.507,91 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 4.2.2012 do zaplatenia z dôvodu, že dňa 15.4.2011 uzatvoril s odporcom zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol odporcovi celkovo sumu 4.020 eur a tento sa ju zaviazal vrátiť v 60 mesačných splátkach po 67 eur, avšak uhradil iba 274,70 eura. Pred prvým pojednávaním zobral navrhovateľ návrh späť v časti zaplatenia zmluvných pokút v sume 260,38 eura s prísl. a zároveň aj v časti zaplatenia sumy 100 eur s prísl. z dôvodu, že odporca dňa 16.6.2015 uhradil 100 eur a preto žiadal, aby mu bola priznaná suma 2.147,53 eura spolu s úrokmi z omeškania, ktorá pozostáva z dlžnej sumy 328,30 eura predstavujúcej neuhradené splátky č.5 až 9 a zároveň z dlžnej sumy predčasnej zosplatennej istiny zostatku úveru vo výške 1.919,23 eura.

Odporca potvrdil, že mu bola poskytnutá pôžička, ktorú však zobral pre brata a tento povedal, že pôžičku uhradí, avšak v súčasnej dobe sa zatajuje. Dlh by chcel naďalej splácať v splátkach po 100 eur mesačne.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu ako aj oboznámením sa s predloženými dokladmi a zistil, že odporca dňa 15.4.2011 uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa zmluvu o poskytnutí pôžičky č.7090831, na základe ktorej mu bola poskytnutá pôžička vo výške 2.000 eur s tým, že má vrátiť sumu 4.020 eur a to v 60 mesačných splátkach po 67 eur a termín konečnej splatnosti bol 04/2016. Ročná úroková sadzba bola v zmluve dohodnutá vo výške 36,94 % a RPMN tiež vo výške 36,94 %. Listom zo dňa 25.1.2012 veriteľ vyzval odporcu k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo, nakoľko odporca nereagoval na predchádzajúce upozornenie týkajúce sa splácania pôžičky a požadoval od odporcu zaplataenie sumy 3.771,43 eura. Z prehľadu splátok a úhrad predloženého navrhovateľom vyplýva, že odporca z poskytnutej pôžičky do podania návrhu na súd zaplatil celkovo sumu 274,40 eura, pričom návrh bol podaný dňa 19.1.2015.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 1.4.2015 spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. Kežmarok postúpila navrhovateľovi svoje pohľadávky a medzi nimi aj pohľadávku vo výške 2.507,91 eura proti odporcovi na základe zmluvy č.7090831.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods.1 OZ pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 3 ods.1/ Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 9 ods.1 Zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ods.2 písm.i/ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny.

Podľa § 11 ods.1 písm.a/ Zákona č.129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods.1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods.2 písm.a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods.1 a podľa písmena b/ ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia, upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy,

ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ods.3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ods.4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ods.11/ neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 2.507,91 eura s prísl. je dôvodný iba čiastočne, nakoľko medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola uzavretá zmluva o poskytnutí pôžičky dňa 15.4.2011, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 2.000 eur a keďže zmluva je svojim charakterom zmluvou spotrebiteľskou, tak súd pri svojom rozhodovaní musel uvedenú zmluvu o pôžičke posudzovať podľa zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a taktiež podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré sa týkajú spotrebiteľských zmlúv, pričom táto zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods.1,2 Zákona č.129/2010 Z.z. a okrem toho podľa názoru súdu v časti výšky úrokovej sadzby je táto zmluva v rozpore s dobrými mravmi, keďže podľa § 121 ods.3 OZ sú úroky príslušenstvom pohľadávky, avšak pokiaľ boli tieto aj dohodnuté v zmluve, tak dohoda nesmie odporovať ustanoveniu § 3 ods.1 OZ, čiže nesmie odporovať dobrým mravom a v tomto prípade výška úrokovej sadzby 36,94 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi, keďže v čase uzavretia úverovej zmluvy výška úrokových sadzieb pri spotrebiteľských úveroch od jedného roka do 5 rokov predstavovala 15,15 % ročne a teda pokiaľ v zmluve medzi účastníkmi bola stanovená výška úrokovej sadzby na 36,94 % ročne, tak to jednoznačne odporuje dobrým mravom a preto podľa § 39 OZ je v tejto časti zmluva neplatná. V prípade neplatnosti zmluvy v časti dohodnutej úrokovej sadzby potom zmluva neobsahuje úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru ako jednu z náležitostí podľa § 9 ods.2 písm.i/ Zákona č.129/2010 Z.z. (keďže ide o absolútnu neplatnosť, tak súd nemôže chýbajúcu časť zmluvy nahradiť úrokovou sadzbou v tom čase platnou pre obdobie úvery) a preto podľa § 11 ods.1 cit.zákona sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a to aj s poukazom na skutočnosť, že pri neplatnosti zmluvy v časti úrokovej sadzby je potom aj nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Okrem toho v zmluve nie je uvedená doba jej trvania a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (údaj 04/2016 nie je možné považovať za presný a určitý termín konečnej splatnosti bez uvedenia konkrétneho dňa, mesiaca a roku) a taktiež zmluva neobsahuje termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo je ďalší dôvod na to, aby poskytnutý spotrebiteľský úver súd považoval za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods.1 písm.a) Zák.č.129/2010 Z.z. . Keďže úver poskytnutý odporcovi v zmysle vyššie uvedeného je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, tak odporca, ktorému bol úver poskytnutý vo výške 2.000 by mal vrátiť navrhovateľovi uvedenú sumu, pričom do podania návrhu na súd odporca zaplatil veriteľovi celkovo sumu 274,70 eura. S poukazom na ust. § 5b Zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa súd pri svojom rozhodovaní musel prihliadať aj na možné premlčanie nároku navrhovateľa v zmysle § 100 ods.1 a § 101 Občianskeho zákonníka a keďže návrh bol podaný na súde dňa 19.1.2015, tak pri zohľadnení 3-ročnej premlčacej doby súd považoval za premlčané splátky úveru splatné pred 19.1.2012, čiže aj splátky č.5 až 8, ktoré si navrhovateľ v rámci svojho návrhu uplatnil. Z uvedeného

dôvodu vznikol navrhovateľovi nárok na zaplatenie splátok č.9 až 60, pričom pri úvere vo výške 2.000 eur predstavuje istina splátky sumu 33,33 eura, nakoľko odporca mal zaplatiť istinu úveru v 60 mesačných splátkach a vzhľadom na premlčanie nároku navrhovateľa do dátumu 19.1.2012 bolo možné priznať navrhovateľovi len nárok na zaplatenie 52 splátok po 33,33 eura , čo spolu predstavuje sumu 1.733,33 eura. Pri výpočte výšky istiny splátky súd vychádzal z toho, že odporca mal zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.000 eur v 60 mesačných splátkach a v tom prípade výška splátky predstavuje sumu 33,33 eura (2.000 eur : 60). Vzhľadom k tomu, že odporca po podaní návrhu na súd zaplatil navrhovateľovi sumu 100 eur, tak potom pohľadávka navrhovateľa, ktorú bolo možné priznať rozsudkom predstavuje sumu 1.633,33 eura (1.733,33 eura - 100 eur) a z toho dôvodu súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi uvedenú sumu spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 4.2.2012 do zaplatenia, nakoľko odporca sa dostal do omeškania s úhradou pohľadávky, ktorá bola zosplatnená a preto podľa § 517 ods.2 OZ je povinný zaplatiť aj úroky z omeškania vo výške podľa § 3 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. Súd zároveň odporcovi podľa § 160 ods.1 OSP umožnil dlh zaplatiť v splátkach po 100 eur mesačne tak, ako odporca požadoval, keďže nie je schopný zaplatiť dlh v hotovosti a výška splátok v sume 100 eur mesačne je primeraná výške dlhu a teda dlh by mal byť zaplatený v primeranej lehote.

V časti o zaplatenie sumy 360,38 eura s prísl. zobrať navrhovateľ návrh späť ešte pred prvým pojednávaním a preto súd podľa § 96 ods.1,3 OSP v tejto časti konanie zastavil a zároveň podľa § 11 ods.3,4 Zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch rozhodol o vrátení časti súdneho poplatku navrhovateľovi a to v sume 14,80 eura , keďže po čiastočnom späťvzátí návrhu predstavoval súdny poplatok 128,50 eura a navrhovateľ zaplatil 150 eur, čiže rozdiel predstavuje 21,50 eura a tento sa vracia navrhovateľovi krátený o sumu 6,70 eura.

Keďže navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia sumy 2.507,91 eura a v časti o zaplatenie sumy 360,38 eura zobrať návrh späť, pričom jeho návrhu bolo vyhovené do sumy 1.633,33 eura s prísl., tak vo zvyšku , t.j. v časti zaplatenia sumy 514,20 eura s prísl. súd návrh ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods.2 O.s.p. tak, že náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa úspechu účastníkov v konaní, pričom navrhovateľ mal úspech do sumy 1.633,33 eura , čo predstavuje 65 % z pôvodne uplatnenej sumy 2.507,91 eura a teda úspech odporcu predstavuje 35 % . V tom prípade čistý úspech navrhovateľa v konaní činí 30% (65 % - 35 %) a teda navrhovateľovi bolo možné priznať náhradu trov konania do tejto výšky, čo zo súdneho poplatku v sume 128,50 eura predstavuje sumu 38,55 eura a pokiaľ ide o náhradu trov právneho zastúpenia, ktorá bola uplatnená podľa Vyhl.č.655/2004 Z.z. , tak zo sumy 263,14 eura (2 úkony právnej služby po 101,25 eura, 2x paušál po 8,39 eura + DPH v sume 43,86 eura) predstavuje 30 % sumu 78,94 eura a z toho dôvodu súd zaviazal odporcu na náhradu trov konania v sume 38,55 eura a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 78,94 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Topoľčany.

Podľa §-u 205 ods. I O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje , v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha .